

lagte, have Rakstov Fjords Beboere formaet de vedkommende Netsbetjente til at stride ind imod de fremmede Fiskere og bringe Lovbestemmelserne om Baadenes Maskevilde til Anvendelse imod dem, der havde for smaa Maffer.

Da Raanonbaaden for kort Tid siden var paa den omtalte Fjord, var Striden imellem de to Slags Fiskere temmelig varm. Baadfiskerne, hvis Fiskeri igrigt blev kontrolleret af mig, laa om Natten tæt sammensluttede af Frygt for Overfald fra de hjemmehørende Fiskeres Side. Disse Sidste anmodede mig om en Sammenkomst for at forebringe deres Klager, og jeg greb denne Leilighed til at forklare dem, at de fremmede Fiskere, naar de ikke strabe Haabunden med for hver paahængt Bagt, og naar de ikke aabenlyst borttage vel afmærkede Redstaber eller Prikker, ikke overtræde de nugældende Lovbestemmelser, hvis deres Baads Maffer have den reglementerede Størrelse — hvad de efterhaanden paa de fleste Steder have faaet. Baadfiskerne kunne altsaa ikke forjages, allermindst ved Selvtægt fra de hjemmeboende Fiskeres Side, imod hvilken jeg vilde stride ind paa det Eftertryffeliggste.

Disse Forhold fra Rakstov Fjord ere egentlig kun en Gjentagelse af, hvad der tidligere er stet paa mange af de Fjorde, som Baadfiskerne have attakeret og i Mangel af beskyttende Løve erobret, kun har Kampen iaar faaet en noget forandret Karakter, da de Redstaber, som ikke have lovlig Maskevilde, kunne blive konfiskerede, saaledes som det ogsaa er gjort af Netsbetjente, der desværre ikke have faaet nogen Tilfjendegivelse om den Maade, Regjeringen gik paa, at der i denne Sag skulde optrædes fra Politiets Side, og hvorom der er tillagt mig Instruktioner.

Jeg kan ikke Andet end tillade mig at anmode Ministeriet om i sin Overveielse af de Forholdsregler, der bør træffes til vore Fiskeriers endelige Ordning, at tage velvilligt Hensyn til de hjemmeboende Fiskeres Interesser, da deres Redstaber ødelægges af den Alt bortseende, men desværre lovlige Invasion af Baadfiskerne paa tidligere fredede Distrikter, medens jeg dog villigen skal erkjende, at dels er en siebliffelig og skrap Optraeden med Konfiskation af Garn etc. mod Baadfiskerne ubillig, dels er der i de fremkomne Klager mod de nævnte Fiskere endel Overdrevent og maaste nogen Misundelse over den bedre Fangst. Maalet maa være at begrænse de opfiskende Fiskerimethoder med Hensyn til Sted, Tid og Redstaberens Dimensioner.

Dette erkjendes ogsaa af alle Parter, og jeg har iaar den Tilfredsstillelse, da Fiskerne efterhaanden og hovedsageligen ved mine egne Meddelelser ere bleve bekjendte med det fredelige Formaal for Raanonbaadens Mission ligeoverfor vore egne Fiskere, at de alle, hvoralt hvor jeg kommer hen, frivilligen søge mig, dels for at faae deres Redstaber eftersete og Mangler rette, dels for at give eller modtage alle Slags Oplysninger, deres Ernæring vedkommende. Der er ved denne Leilighed kommet en hidtil ialtfald mindrelig fremtraadt Tølelse ind i Fiskerbefolkningen af, at Regjeringen atter gik sig af dens Sag, og om Fiskernes Taknemlighed herfor modtager jeg saa at sige daglig Forstærkninger, som jeg herved tillader mig at videre sende med den Bemærkning, at jeg isølge min indvundne Erfaring anser det for at være en langtfra vanskelig Opvæde at forsone de modstridende Ansuelser i de omhandlede Fiskerspørgsmaal med hinanden, naar de blot kunne komme frem og mødes. Det vil sikket vinde Ministeriets Billigelse, at jeg ved Siden af mine andre Overv paa Raanonbaadens Logt ogsaa forfølger paa at opnaa dette.

S. Bardenfleth.

Til Subenrigsministeriet.

G.

Chefen for Raanonbaaden „S a u th“. Store Belt, den 9de Juni 1880.

I Henshold til de mig givne Ordre har jeg søgt Leilighed til at tilse, at ikke tyffe Fiskere drive deres Fiskeri paa vort Epterritorium, hvilket navnlig gjaelder Lillebeltfarvandet som det Sted, hvor tyffe Fiskere hovedsageligen fra Drø hidtil personligen ere komne over tæt til Fyns Kyster og til de omliggende danske Der, for enten i Sommertiden at fange Al eller senere paa Efteraaret at sætte Kroge imellem vore Fiskeres Redstaber.